

La fragilitat de la vida

JAUME PUIG

Aquesta tardor ha aparegut *Unes ales cap a on*, d'Anna Carreras, una autora que té publicades dues novel·les més: *Camisa de foc* (que ben aviat s'adaptarà al cinema) i *Tot serà blanc* (premi Lleopard Muntaner). També ha publicat l'assaig *El cervell i les venes. Aforística postmoderna d'un traficant d'idees*, sobre Vicenç Altaió, i ha traduït els relats eròtics d'Anaïs Nin, en el recull *Delta de Venus*.

Unes ales cap a on, títol que prové d'un vers del poeta Roger Costa-Pau, narra un embaràs joiós i un part dramàtic. Malgrat la duresa de les vivències de la protagonista, no hi esperin referències sentimentals fàcils i simples, ni crides emocionals de baixa volada.

La novel·la es divideix en tres parts. En les dues primeres es concentra el discurs narratiu, i la tercera, més breu, és un epíleg que exposa la poètica de l'autora.

VICENÇ PAGÈS

El llibre de l'any. Almanac literari

La Butxaca.
Barcelona, 2011.
132 pàgines.

Cinquanta-tres textos per seguir els esdeveniments de l'any, des dels bons propòsits fins a les festivitats tradicionals que ens endrecen l'existència, però en aquesta ocasió el passeig es fa de la mà de la literatura i de les il·lustracions de Joan Mateu.

La primera part de la novel·la, «Dietari d'una transcriptora», té un títol molt revelador sobre la intenció d'ocultar i fins i tot d'esborrar l'autor. Està perfectament ordenada en forma de dietari, seguint un calendari coherent que anuncia cada entrada amb el dia i el mes corresponents. «Inventem el temps per tal de no tornar-nos bojos», escriu la protagonista en el seu dietari. Hi contemplem la fragilitat de la vida i, encara més, la ridícula, l'absurd i el sense sentit de tants i tants moviments que fem quan estem al principi de la partida. La protagonista, una mare fràgil, s'amoïna pel part futur: fumar, la dieta, la calç, les ecografies, l'educació, la religió, els avis, el matalàs que necessita, la clínica on caldrà anar, etc. Un embaràs és un projecte cap al futur que ens mostra de manera diàfana i cristal·lina com podem romandre cecs a l'essència de la vida: la mort.

A la segona part, titulada «Des de... fins a...», el drama es desencadena i el temps es fa miques. Són sis dies sense identitat, només identificats per unes abstractes xifres romanes. La protagonista ja no viu el temps inventat que la protegia: lluita per la seva vida i la del seu fill fora del temps. La partida es troba avançada i, tal com passa amb els escacs, el resultat cada cop depèn menys de la voluntat del jugador. Sentim l'alè del destí que s'imposa.

Es pot conjurar la por i el dolor amb l'art? Anna Carreras construeix la seva resposta sense tancar els ulls, sense inventar res superior que la raó comandi com un nou déu

ANNA CARRERAS

Unes ales cap a on

A Contra Vent Editors.
Barcelona, 2011. 220 pàgines.

L'estil de l'autora recolza en la construcció de contrastos molt eficaços i d'una gran bellesa. El seu registre passa del llenguatge col·loquial o de vegades científic a unes cotes poètiques bellíssimes sense que tinguem temps de respirar, i ens trasllada a l'interior de la ment creativa i artística de la protagonista. Es pot conjurar la por i el dolor amb l'art? Anna Carreras construeix la seva resposta sense tancar els ulls, sense inventar res superior que la raó comandi com un nou déu. No hi ha allisonaments morals ni construccions teatrals que ens menin més enllà de la vida veritable. Ans al contrari: es rebutgen amb fermesa. Literàriament, la novel·la és un majestuós exercici d'estil. Però el llenguatge no és només el què, sinó que és també el com: «L'art és una forma de coneixement».